

Dziennik Urzędowy L 265

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

11 października 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2007 z dnia 9 października 2007 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz nadtlenosiarczanów (nadsiarczanów) pochodzący ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1185/2007 z dnia 10 października 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 20
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1186/2007 z dnia 10 października 2007 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych, w odniesieniu do podziału ilości pomiędzy sprzedaż bezpośrednią i dostawy w Rumunii i Bułgarii** 22
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1187/2007 z dnia 10 października 2007 r. ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń, o które złożono wnioski w okresie od dnia 1 do dnia 5 października 2007 r., na przywóz produktów cukrowniczych w ramach kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych 23

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1184/2007

z dnia 9 października 2007 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz nadtlenosiarczanów (nadsiarczanów) pochodzący ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

B. DALSZE POSTĘPOWANIE

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

(1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 390/2007 ⁽²⁾ („rozporządzenie tymczasowe”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz nadtlenosiarczanów (nadsiarczanów), objętych obecnie kodami CN 2833 40 00 oraz ex 2842 90 80, pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (USA), Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL) i Tajwanu.

(2) Jak stwierdzono w motywie 12 rozporządzenia tymczasowego, dochodzenie w sprawie dumpingu oraz szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. („okres objęty dochodzeniem” – „OD”). Jeśli chodzi o tendencje istotne dla oceny szkody, Komisja przeanalizowała dane obejmujące okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany” – „OB”).

(3) Po nałożeniu tymczasowego cła antydumpingowego na przywóz nadsiarczanów pochodzących z USA, ChRL i Tajwanu, niektóre zainteresowane strony przedstawiły uwagi na piśmie. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie swojego stanowiska. Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

(4) Wszystkie strony powiadomiono o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz nadsiarczanów pochodzących z USA, ChRL i Tajwanu oraz ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.

(5) Komisja przeprowadziła pogłębione dochodzenie dotyczące interesu Wspólnoty i dokonała analizy danych uzyskanych od odbiorcy we Wspólnocie w ramach odpowiedzi na kwestionariusz przesłany po wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych.

(6) Dodatkowa wizyta weryfikacyjna odbyła się w siedzibie następującego przedsiębiorstwa:

— Antec International Ltd., Sudbury, UK – użytkownik we Wspólnocie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 97 z 12.4.2007, str. 6.

(7) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały uwzględnione, a w stosownych przypadkach ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

C. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (8) Należy przypomnieć, że jak podano w motywie 14 rozporządzenia tymczasowego, produkt objęty postępowaniem obejmuje cztery następujące główne typy produktów: nadtlenodwusiarczan amonu ($(\text{NH}_4)_2\text{S}_2\text{O}_8$) (APS), nadtlenodwusiarczan sodu ($\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_8$) (SPS/NPS), nadtlenodwusiarczan potasu ($\text{K}_2\text{S}_2\text{O}_8$) (PPS/KPS) i nadtlenosiarczan potasu ($2\text{KHSO}_5 \cdot \text{KHSO}_4 \cdot \text{K}_2\text{SO}_4$) (KMPS).
- (9) Jeden z producentów eksportujących w USA powtórzył żądanie wyłączenia KMPS z zakresu dochodzenia ze względu na to, że KMPS ma inne właściwości chemiczne i jest wykorzystywany w odmiennych zastosowaniach niż pozostałe trzy produkty. Producent ten stwierdził, że wzajemna wymiennosc wszystkich typów produktów jest ograniczona do pewnych zastosowań niszowych. Oznacza to, że jedynie bardzo niewielka ilość eksportowanego przez niego do Wspólnoty KMPS byłaby wykorzystywana w zastosowaniach typowych dla pozostałych trzech rodzajów produktu. Na poparcie swoich twierdzeń producent eksportujący powtórzył, że KMPS jest sprzedawany zawsze po wyższych cenach, co dowodzi, że przeznaczony jest dla innych klientów oraz do odmiennych niż pozostałe trzy rodzaje produktu zastosowań.
- (10) Ten sam producent eksportujący powołał się ponadto na rozporządzenie Rady (WE) nr 2961/95 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz nadtlenodwusiarczanów z ChRL⁽¹⁾. Ponieważ produkty objęte tamtym dochodzeniem nie obejmowały KMPS, twierdzono, że ustalenia tymczasowe obecnego dochodzenia przeczą ustaleniom dochodzenia poprzedniego. W szczególności warunki wymienione w motywie 7 rozporządzenia (WE) nr 2961/95 określające produkt objęty jego przepisami nie dotyczyłyby KMPS, co oznaczałoby, że jest to produkt odmienny. Producent eksportujący powołał się ponadto na dochodzenie antydumpingowe przeprowadzone przez organy USA, które obejmowało nadsiarczany, ale nie KMPS⁽²⁾.
- (11) W następstwie ujawnienia tymczasowego ten sam producent eksportujący twierdził także, że KMPS traktuje się w transporcie inaczej niż pozostałe rodzaje produktu, również w dyrektywie 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (dyrektywa o produktach biobójczych)⁽³⁾. To odmiennie traktowanie oznaczałoby, że są to różne produkty.
- (12) Wymieniony powyżej producent eksportujący dowodził wreszcie, że jedyną właściwością wspólną KMPS i pozostałych trzech rodzajów produktu jest to, że są

silnymi utleniaczami. Jest to definicja szeroka, obejmująca wiele innych substancji chemicznych, np. nadtlenuk wodoru i podchloryn sodu, które także stosuje się jako utleniacze. KMPS powinien zatem zostać wykluczony z obecnego zakresu produktów lub należałoby uwzględnić inne utleniacze.

- (13) Co się tyczy rzekomych różnic właściwości chemicznych, powyższy producent eksportujący nie przedstawił żadnych nowych informacji bądź dowodów, a jedynie powtórzył argumenty podniesione przed ustanowieniem środków tymczasowych. Należy podkreślić, że motyw 17 rozporządzenia tymczasowego podaje, że każdy rodzaj produktu, w tym KMPS, charakteryzuje się odmiennym wzorem chemicznym. Stwierdzono jednak także, że mimo tych różnic wszystkie rodzaje produktu mają wspólną strukturę ($\text{SO}_3\text{-O}_2$) oraz podobne lub porównywalne właściwości fizykochemiczne. Wszystkie rodzaje zatem mają na przykład podobny wygląd (sole krystaliczne barwy białej), podobną gęstość nasywową oraz porównywalną zawartość aktywnego tlenu. Wszystkie rodzaje określa się jako sole kwasów tlenowych siarki na stopniu utlenienia VI (miara utlenienia atomu w związku chemicznym). Stwierdzono zatem, że wszystkie rodzaje produktu charakteryzują się podobnymi właściwościami chemicznymi. Uznano, że żadna z informacji przedstawionych przez producenta eksportującego objętego postępowaniem nie zmienia tych ustaleń.
- (14) Stwierdzono, że powyższe właściwości nadsiarczanów są niepowtarzalne i odróżniają je od innych produktów. W szczególności w dochodzeniu ustalono, że nadtlenuk wodoru jest bezbarwną cieczą różniącą się wzorem chemicznym od nadsiarczanów (H_2O_2). Nie zawiera atomów siarki, zaś zawartość aktywnego tlenu jest około dziesięciokrotnie wyższa niż w produkcie objętym postępowaniem. Ponadto nadtlenuk wodoru jest wykorzystywany w innych zastosowaniach niż nadsiarczany. Podobnie podchloryn sodu ma inną budowę chemiczną niż produkt objęty postępowaniem (Na^+OCl^-) i nie zawiera wiązania tlen-tlen oraz atomów siarki. Na^+OCl^- jest substancją stałą, jednak w handlu dostępny jest zazwyczaj w postaci roztworu wodnego. Ponieważ nie zawiera aktywnego tlenu, jest wykorzystywany w wybielaczach na bazie chloru. Stwierdzono zatem, że powyższe produkty mają odmiennie właściwości i zastosowania – nie charakteryzują się podobieństwem do nadsiarczanów. Zatem argument o tym, że definicja produktu jest zbyt szeroka, został odrzucony.
- (15) Jeśli chodzi o twierdzenie, że zastosowania końcowe KMPS znacznie różnią się w porównaniu z pozostałymi trzema rodzajami produktu, powtórzono głównie argumenty podniesione przed ustanowieniem środków tymczasowych. Producent eksportujący twierdził w szczególności, że KMPS jest stosowany przede wszystkim do mycia i dezynfekcji basenów kąpielowych, zaś inne nadsiarczany się do tego celu nie nadają, ponieważ rzekomo działają drażniąco na skórę. Okazało się jednak, że odpowiednia norma europejska zezwala na stosowanie nie tylko KMPS, ale także innych rodzajów nadsiarczanów do oczyszczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi⁽⁴⁾. Stwierdzono ponadto, że

⁽¹⁾ Dz.U. L 308 z 21.12.1995, str. 61.

⁽²⁾ Amerykańska Komisja ds. Handlu Międzynarodowego (United States International Trade Commission, USITC), Nadsiarczany z Chin, Dochodzenie nr 731-TA-479 (przegląd); Ustalenia i opinia Komisji (publikacja USITC nr 3555, październik 2002).

⁽³⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, str. 1.

⁽⁴⁾ EN 12678 i 12926.

niezależnie od tego, czy działają drażniąco na skórę, czy też nie, inne rodzaje nadsiarczanów także wykorzystuje się do czyszczenia i dezynfekcji. Dlatego też ten argument musiał zostać odrzucony.

(16) Ponadto powyższy producent eksportujący utrzymywał, że KMPS nie może być stosowany w procesie polimeryzacji będącym głównym zastosowaniem innych rodzajów nadsiarczanów. W wyniku dochodzenia ustalono jednak, że KMPS można wykorzystywać w procesie polimeryzacji. W związku z tym ten argument także musiał zostać odrzucony. Należy wreszcie stwierdzić, że, jak podano w motywie 17 rozporządzenia tymczasowego, mimo pewnych różnic w zastosowaniach końcowych istnieje szereg zastosowań podobnych, na przykład obróbka metali (mikrowytrawianie i trawienie) oraz uzyskiwanie masy włóknistej z papieru odpornego na działanie wody. Stwierdzono zatem, że wszystkie rodzaje produktu charakteryzują się w dużej mierze podobnymi zastosowaniami – brak jest jednoznacznych różnic.

(17) Jak wspomniano powyżej w motywie 9, producent eksportujący objęty postępowaniem twierdził, że – mimo iż istniało pewne podobieństwo zastosowań – nie dotyczyło to znaczniejszej części jego sprzedaży eksportowej, a zatem powinno być uznane za nieistotne. W tej kwestii należy zauważyć, że w OD nie było możliwe dokładne określenie wykorzystania każdego rodzaju produktu w danym zastosowaniu ze względu na nie najlepszą współpracę z podmiotami wykorzystującymi produkt objęty postępowaniem oraz brak danych umożliwiających oszacowanie. Producent eksportujący nie przedstawił jednoznacznych dowodów w tej sprawie, a jedynie niepotwierdzone szacunki. Ponadto jedynie dwa podmioty wykorzystujące produkt – odpowiadające za niewielki ułamek całkowitego zużycia (7 %) – zaangażowały się w dochodzenie. Niezależnie od tego jednak uznano, że dokładna wielkość użycia danego rodzaju produktu w konkretnym zastosowaniu w określonym czasie nie jest istotna. Istotnie to, czy dany rodzaj produktu może zostać wykorzystany w określonym zastosowaniu, należy określić na podstawie jego właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych. Podmioty wykorzystujące dany produkt mogą z niego korzystać w pewnym okresie, co nie wyklucza możliwości przestawienia się na inny rodzaj produktu wykorzystywanego do tego samego celu. Dlatego też ten argument musiał zostać odrzucony.

(18) W kwestii różnicy cen poszczególnych rodzajów produktów stwierdzono już w motywie 17 rozporządzenia tymczasowego, że uznaje się, iż sam fakt istnienia różnic cen poszczególnych rodzajów produktów nie uprawnia do wnioskowania, że dany rodzaj produktu należy traktować jako produkt odmienny. Prawdą jest, że ceny sprzedaży KMPS są wyższe od innych rodzajów nadsiarczanów, jednak między pozostałymi rodzajami produktu różnice cenowe także istnieją. Należy zauważyć, że różnice te obserwuje się we wszystkich państwach produkujących nadsiarczany, w tym we Wspólnocie. Zróżnicowanie cen uzasadnia się przede wszystkim ograniczoną liczbą producentów KMPS na świecie (we Wspólnocie, USA i – w pewnym stopniu – w CHRL). Nie jest ono jedynie uwarunkowane kosztami produkcji. W związku z tym, a także uwzględniając powyższe ustalenia, zgodnie z którymi między poszcze-

gólnymi zastosowaniami konkretnych rodzajów produktów nie ma jednoznacznych różnic, argument ten także musiał zostać odrzucony.

(19) Jeśli zaś chodzi o różne traktowanie KMPS i pozostałych trzech rodzajów produktu w odniesieniu do pakowania na czas transportu oraz przepisów dyrektywy o produktach biobójczych, należy zauważyć, że są to argumenty nowe, przedstawione po ustanowieniu środków tymczasowych, a zatem zgłoszone po ustalonym terminie. Niezależnie od tego jednak dochodzenie wykazało, że wymogi dotyczące pakowania wszystkich rodzajów produktów są zasadniczo identyczne, ale w ramach różnych klasyfikacji. Stwierdzono, że same wymogi dotyczące pakowania nie stanowią warunku odstrzygającego o tym, czy różne rodzaje produktu stanowią jeden produkt. Jak stwierdzono powyżej, główne kryteria definiujące produkt objęty postępowaniem w dochodzeniu antydumpingowym to podstawowe właściwości chemiczne, techniczne i fizyczne oraz zastosowania końcowe.

(20) Co się tyczy dyrektywy o środkach biobójczych, należy zauważyć, że odmienne wymagania wynikają z faktu, że przemysł we Wspólnocie zainicjował procedury rejestracyjne wymagane przepisami dyrektywy jedynie w przypadku KMPS, a nie pozostałych trzech rodzajów produktu. W przypadku pozostałych trzech rodzajów nie wszczęto procedur rejestracyjnych ze względów niezwiązanych z właściwościami chemicznymi i zastosowaniami końcowymi – w przeciwieństwie do twierdzeń producenta eksportującego. Zatem, jakkolwiek w przypadku rodzaju produktu KMPS koszty rejestracyjne zostały podzielone między dwóch głównych producentów tego rodzaju produktu (jednego ze Wspólnoty i jednego z USA), uznano, że procedury rejestracyjne są niezwykle kosztowne i czasochłonne, zaś w warunkach systemu kontroli środków chemicznych REACH, który wszedł w życie dnia 1 czerwca 2007 r.⁽¹⁾, koszty i czasochłonność jeszcze się zwiększą. Różne traktowanie na mocy przepisów dyrektywy o środkach biobójczych nie może zatem być uznane za rozróżnienie rodzajów produktu na podstawie ich właściwości chemicznych i/lub zastosowań. Stwierdzono więc, że kwestia ta nie ma znaczenia dla zdefiniowania produktu objętego postępowaniem, zaś wniosek producenta eksportującego w tym względzie odrzucono.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającej dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającej rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, str. 1; sprostowanie w Dz.U. L 136 z 29.5.2007, str. 3).

Dyrektywa 2006/121/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych w celu dostosowania jej do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) oraz utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, str. 850; sprostowanie w Dz.U. L 136 z 29.5.2007, str. 281).

(21) Co się tyczy ustaleń dotyczących produktu objętego postępowaniem dokonanych w ramach dochodzeń wspomnianych wyżej w motywie 10, należy zauważyć, że z żadnego z tych dochodzeń KMPS nie był jednoznacznie wyłączony, to znaczy nie ustalono, że KMPS i pozostałe trzy rodzaje produktu mają odmienne właściwości chemiczne i zastosowania końcowe, a więc nie powinny być uznawane za pojedynczy produkt. W powyższych skargach (bądź wnioskach, zależnie od okoliczności) KMPS nie był uwzględniany, ponieważ nie był wywożony w OD (Wspólnota) ani krajowy przemysł składający skargę (USA) w tym czasie nie produkował KMPS.

(22) W szczególności należy zauważyć, że warunki wymienione w motywie 7 rozporządzenia (WE) nr 2961/95 nakładającego środki ostateczne na przywóz nadtlenodisarczanów z ChRL nie miały na celu rozróżnienia między KMPS, z jednej strony, a trzema pozostałymi rodzajami produktu, z drugiej, a jedynie określenie podstawowych właściwości wspólnych dla trzech rodzajów razem stanowiących produkt objęty postępowaniem w tym dochodzeniu. Warunki te zostały zatem dostosowane do trzech rodzajów produktu i nie mają charakteru wyczerpującego. Główne ustalenia jednak dotyczą także KMPS, czyli właściwości zasadnicze (anion nadsiarczanowy) oraz zastosowania końcowe (inicjator oraz utleniacz) są identyczne, charakteryzując się do pewnego stopnia wymiennieścią, zaś różnice w cenach uznano za nieistotne. Co się tyczy warunku ostatniego, czyli znaczenia w procesie produkcji w przemyśle przetwórczym, producent eksportujący twierdził, że KMPS stanowił znaczny odsetek kosztów produkcji ponoszonych przez podmioty go wykorzystujące. W tej kwestii ustalono w trakcie dochodzenia (motywy 112–120 poniżej), że – jakkolwiek KMPS ma większy udział w kosztach – jego wpływ na rentowność użytkowników jest nieistotny. Niezależnie od tego uznano, że fakt ten nie powinien uniemożliwić uznania KMPS przez instytucje wspólnotowe za produkt objęty postępowaniem, zważywszy na powyższe ustalenie, zgodnie z którym wszystkie rodzaje produktu charakteryzują się wymiennieścią.

(23) Należy wreszcie stwierdzić, że żadna ze stron zainteresowanych, w szczególności żaden chiński producent eksportujący KMPS nie zakwestionował definicji produktu w obecnym postępowaniu, ani nie zgłaszał sprzeciwu wobec włączenia KMPS w zakres produktów bieżącego dochodzenia.

(24) W oparciu o powyższe ustalenia wnioski tymczasowe wymienione w motywie 17 rozporządzenia tymczasowego, zgodnie z którymi wszystkie cztery rodzaje należy na potrzeby niniejszego postępowania uznać za jeden produkt, zostają niniejszym potwierdzone.

2. Produkt podobny

(25) Wobec braku uwag dotyczących produktu podobnego motywy 18 i 19 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

D. DUMPING

(26) Wobec braku innych uwag dotyczących ogólnej metodologii motywy 20–39 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

1. USA

(27) W następstwie ujawnienia tymczasowego jeden producent eksportujący twierdził, że odliczenie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) opisane w motywie 47 rozporządzenia tymczasowego doprowadziło do podwójnego obliczenia zysku powiązanego przedsiębiorstwa handlowego ze Szwajcarii. Producent eksportujący nie uzasadnił jednak swojego twierdzenia, zaś po sprawdzeniu stwierdzono, że podwójne naliczenie nie miało miejsca.

(28) Wobec braku innych uwag dotyczących określenia dumpingu w odniesieniu do USA motywy 40–50 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2. ChRL

(29) Dwóch producentów eksportujących, którym odmówiono przyznania MET (status podmiotu traktowanego na zasadach rynkowych), zakwestionowało wnioski Komisji. Nie przedstawili oni jednak żadnych nowych argumentów, wobec czego wnioski sformułowane w odniesieniu do MET dla tych dwóch producentów eksportujących zawarte w rozporządzeniu tymczasowym nie zostały zmienione.

(30) Jeden z tych dwóch producentów eksportujących twierdził ponadto, że jeśli decyzja odmowna w sprawie MET zostanie utrzymana, powinno mu zostać przyznane indywidualne traktowanie (IT). Producent eksportujący nie udowodnił jednak, że decyzje dotyczące działalności podejmował w odpowiedzi na zachowanie rynku bez znaczącego udziału państwa, zgodnie z wyjaśnieniem z motywie 56 rozporządzenia tymczasowego. Z tych samych względów nie można wykluczyć – a producent eksportujący nie udowodnił, że byłoby to niemożliwe – iż ingerencja państwa umożliwiłaby obchodzenie ustanowionych środków, gdyby producentowi temu przyznano indywidualną stawkę celną. W świetle powyższego potwierdza się, że należy odmówić statusu IT producentowi eksportującemu zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(31) Motyw 53 rozporządzenia tymczasowego stwierdza, że w przypadku jednego z producentów eksportujących, którym przyznano MET, konieczne było dalsze zbadanie informacji, które napłynęły później i na obecnym etapie nie mogły zostać w pełni rozpatrzone. Informacje wtedy otrzymane, a także dalsze informacje dostarczone po opublikowaniu rozporządzenia tymczasowego, zostały przeanalizowane oraz przeprowadzono wizyty weryfikacyjne u producenta eksportującego w celu sprawdzenia ich zasadności. W oparciu o nowe informacje, które pojawiły się na ostatnich etapach dochodzenia, stwierdzono, że w sytuacji faktycznej zaszły znaczne zmiany, na podstawie których dokonano oceny kryteriów 1 i 2.

(32) Jeśli chodzi o kryterium 1, stwierdzono, że producent eksportujący w okresie wcześniejszym ukrywał istotne informacje dotyczące obecnego zarządu i właścicieli oraz ich roli w spółce przed prywatyzacją. To świadome zatajenie poddaje w wątpliwość wszelkie inne przedłożone informacje dotyczące prywatyzacji. Ponadto spółka nie potrafiła w sposób przekonujący wyjaśnić, na jakiej podstawie uzyskała od banku kontrolowanego przez państwo dwie pożyczki o obniżonym oprocentowaniu, co wskazuje na ingerencję państwa. Początkowo pożyczek tych nie badano, ponieważ zostały przyznane po zakończeniu OD. Kwestia ta ma jednak wyraźny wpływ na obecną sytuację spółki, uznano zatem, że właściwe jest – zgodnie z prawem precedensowym – jej uwzględnienie. Z powyższych przyczyn wynikających z informacji, które faktycznie nie mogły być znane służbom Komisji w czasie pierwotnego dochodzenia w sprawie MET, ingerencji państwa w funkcjonowanie spółki nie można wykluczyć, a spółka nie udowodniła, że tak nie jest.

(33) Jeśli chodzi o kryterium 2, stwierdzono, że nakłady finansowe w dokumentacji producenta eksportującego zostały zaniżone, co narusza ogólne zasady rachunkowości memoriałowej, a w szczególności międzynarodowy standard rachunkowości nr 23. Należy zauważyć, że niecisłe informacje o pożyczkach udzielonych spółce we wniosku o MET w znaczący sposób opóźniły pierwotne rozpatrzenie tej kwestii, zaś służby Komisji nie mogły faktycznie stwierdzić rozbieżności na wcześniejszych etapach postępowania.

(34) W świetle powyższego stwierdza się, że wniosek producenta eksportującego o MET należy odrzucić. Producent eksportujący został poinformowany o sprawie i miał możliwość złożenia wyjaśnień w sprawie poczynionych ustaleń. W ich wyniku margines dumpingu dla wszystkich producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, należało obliczyć ponownie – zgodnie z metodologią opisaną w motywie 96 rozporządzenia tymczasowego.

(35) Na koniec jeden producent eksportujący, któremu przyznano MET, przedłożył dwa wnioski dotyczące obliczania wartości normalnej i cen eksportowych, co do których uznano, że nie uzasadniają wystarczająco dokonania korekty. Kolejny wniosek przedstawiony przez tego producenta eksportującego dotyczył alokacji pewnych kosztów logistyki ponoszonych przez powiązanego z nim importera jako elementu całkowitego obrotu spółki, a nie obrotu produktem objętym postępowaniem. Uzasadniał to ogólną restrukturyzacją spółki w OD. Wniosek ten uznano za wystarczająco uzasadniony i przyjęto. W związku z tym margines dumpingu tego producenta eksportującego należało obliczyć ponownie, uwzględniając korekty dokonane przez powiązanego z nim importera we Wspólnocie w wykazie transakcji uzasadniającym ceny odsprzedaży nadziarczanów we Wspólnocie.

(36) Biorąc powyższe pod uwagę, marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
ABC Chemicals (Shanghai) Co., Ltd.	<i>de minimis</i>
Degussa-AJ (Shanghai) Initiators Co., Ltd.	24,5 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	96,0 %

(37) Z powodu braku innych uwag dotyczących określenia dumpingu w odniesieniu do ChRL pozostałe postanowienia motywów 51–97 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3. Tajwan

(38) W następstwie ujawnienia tymczasowego jeden współpracujący producent eksportujący powtórzył dwa wnioski o korektę poziomu obrotu handlowego i prowizji, jak wcześniej podano odpowiednio w motywach 101 i 102 rozporządzenia tymczasowego. Wyjaśnienia przedłożone przez producenta eksportującego nie były jednak zasadniczo różne od wyjaśnień przedstawionych na wcześniejszych etapach postępowania i nie zostały uznane za przekonujące. W szczególności producent eksportujący nie ustosunkował się do niektórych argumentów, na podstawie których jego wnioski odrzucono, ujawnionych w rozporządzeniu tymczasowym, i w części zaprzeczył wcześniejszym oświadczeniom złożonym w trakcie wizyty weryfikacyjnej w przedsiębiorstwie.

(39) Z powodu braku innych uwag dotyczących określenia dumpingu w odniesieniu do Tajwanu motywy 98–105 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

E. SZKODA

1. Produkcja wspólnotowa i przemysł wspólnotowy

(40) Jeden producent eksportujący w USA powtórzył wniosek, aby producent we Wspólnocie, który importuje produkt objęty postępowaniem z przedsiębiorstwa powiązanego z ChRL, został wykluczony z definicji przemysłu wspólnotowego. Twierdzono, że fakt, iż produkcja jest zlecana do kraju trzeciego objętego dochodzeniem antidumpingowym sam w sobie wystarcza do stwierdzenia, że producent ten będzie chroniony przed skutkami przywozu dumpingowego. Producent eksportujący twierdził ponadto, że działania owego producenta były inne niż niepowiązanego producenta ze Wspólnoty, co w szczególności wyrażało się działalnością inwestycyjną w ChRL.

(41) Uznano że to, iż producent we Wspólnocie zlecił produkcję, nie jest wystarczającym powodem wykluczenia go z definicji przemysłu wspólnotowego. Należy bowiem najpierw zbadać, czy producent we Wspólnocie był chroniony przed skutkami przywozu dumpingowego. W tym względzie, jak wspomniano w motywie 106 i 151 rozporządzenia tymczasowego, stwierdzono, że ilości produktu sprowadzane z przedsiębiorstwa powiązanego w ChRL były niewielkie, a chodziło o utrzymanie klientów światowych. Przywóz ten stanowił poniżej 7 % całkowitego poziomu sprzedaży tego producenta na rynku Wspólnoty. Oznacza to, że producent ten zaangażowany był w produkcję na terenie Wspólnoty, a przywóz stanowił raczej akt samoobrony. Jeśli zaś chodzi o inwestycje producenta wspólnotowego w ChRL, producent eksportujący wysuwający roszczenie nie wyjaśnił swojego twierdzenia, w jaki sposób inwestycje te miałyby chronić producenta wspólnotowego przed skutkami przywozu dumpingowego. Powyższe argumenty musiały w związku z tym zostać odrzucone.

(42) Ten sam producent eksportujący twierdził, że jednym z najważniejszych kryteriów prowadzących do wniosku, że producent wspólnotowy był elementem przemysłu wspólnotowego, było to, iż ceny odsprzedaży na rynku wspólnotowym przewyższały ceny importowe z Chin. Producent eksportujący twierdził, że ceny odsprzedaży powinny być zostać porównane ze średnimi cenami importowymi ze wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie, a nie jedynie ChRL.

(43) Poziom cen odsprzedaży jednak był tylko kwestią dodatkową, którą rozpatrywano (patrz także: motyw 106 rozporządzenia tymczasowego). Cena odsprzedaży wskazywała, że producent wspólnotowy nie podcinał cen konkurencji z Chin, co byłoby ze szkodą dla przemysłu wspólnotowego.

(44) Wobec braku innych uwag dotyczących produkcji wspólnotowej i przemysłu wspólnotowego motyw 106 rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzony.

2. Konsumpcja we Wspólnocie

(45) Jeden producent eksportujący w USA twierdził, że jego sprzedaż eksportowa do powiązanego podmiotu wykorzystującego produkt we Wspólnocie powinna zostać wyłączona z określenia całkowitej konsumpcji we Wspólnocie ze względu na to, że sprzedaż nie była dokonywana na „rynku detalicznym”.

(46) Konsumpcję definiuje się jako całkowitą wartość przywozu na teren Wspólnoty ze wszystkich źródeł oraz całkowitą sprzedaż produktu objętego postępowaniem pochodzącego z przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym. To, że przywóz następuje do przedsiębiorstw powiązanych we Wspólnocie, nie ma znaczenia i nie oznacza, że sprzedaż nie powinna zostać uwzględniona przy obliczaniu całkowitej konsumpcji we Wspólnocie. Z tego względu wniosek producenta eksportującego w tej kwestii musiał zostać odrzucony.

(47) Wobec braku innych uwag dotyczących konsumpcji we Wspólnocie motywy 107, 108 i 109 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3. Łączna ocena skutków przywozu objętego postępowaniem

(48) Dwóch eksporterów z USA utrzymywało, że w celu oceny szkód poniesionych przez przemysł wspólnotowy należałoby wyłączyć przywóz nadziarczanów pochodzących z USA. Obaj producenci eksportujący twierdzili, że ceny importowe z USA były wyższe i wykazywały inne tendencje niż ceny importowe z ChRL i Tajwanu. Oznaczałoby to, że produkt wywożony z USA był sprzedawany na odmiennych warunkach rynkowych. Jeden z producentów eksportujących utrzymywał ponadto, że jego sprzedaż do powiązanego odbiorcy we Wspólnocie należy rozpatrywać oddzielnie, ponieważ była dokonywana na innych warunkach rynkowych i wykazywała odmienne tendencje. Producent eksportujący twierdził więc, że wartość przywozu z USA skierowanego do użytkowników niepowiązanych nie wzrosła lub wzrosła jedynie nieznacznie. Obaj producenci eksportujący wnioskowali o ujawnienie cen importowych z podziałem na poszczególne państwa.

(49) Co się tyczy cen, jak wcześniej wspomniano w motywie 112 rozporządzenia tymczasowego, stwierdzono, że ceny eksportowe w ChRL, Tajwanie i USA wykazywały podobne tendencje (spadek) w okresie badanym i w znaczący sposób podcinały ceny wspólnotowe. Należy zauważyć, że wnioski tymczasowe oparte są na zweryfikowanych rzeczywistych danych eksportowych przedstawionych przez współpracujących producentów eksportujących. Uznano, że dane te stanowią najpewniejsze dostępne źródło informacji. Średnia cena importowa podana przez producentów eksportujących musiała zatem zostać odrzucona.

(50) Dla każdego kraju, którego dotyczy postępowanie, określono następujące średnie ceny importowe. Tabela poniżej pokazuje, że ceny importowe ze wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie, charakteryzują się podobną tendencją spadkową.

Tabela 1.

Średnie ceny importowe z podziałem na poszczególne kraje

Ceny jednostkowe (EUR/tonę)	2003	2004	2005	Okres objęty dochodzeniem
USA (EUR/tonę)	1 289	1 250	1 108	1 131
Wskaźnik dla USA	100	97	86	88
Tajwan (EUR/tonę)	633	583	565	590
Wskaźnik dla Tajwanu	100	92	89	93
ChRL (EUR/tonę)	719	688	649	684
Wskaźnik dla ChRL	100	96	90	95
Łącznie kraje, których dotyczy postępowanie (EUR/tonę)	902	812	759	784
Łącznie kraje, których dotyczy postępowanie (wskaźnik)	100	90	84	87

(51) Jeśli chodzi o wielkość przywozu, ustalenia przedstawione w motywie 111 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone, to znaczy wielkość wywozu z USA jest znacząca w rozumieniu art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, a ponadto wykazuje tendencję rosnącą. Wywóz z USA był dokonywany po bardzo zaniżonych cenach i charakteryzował się znacznym podcięciem. Wszystkie rodzaje produktu były wywożone z USA przez dwóch współpracujących producentów eksportujących, zaś połowa wywozu KMPS była dokonywana do użytkowników niepowiązanych. Stwierdzono zatem, że produkt wywożony z USA był sprzedawany poprzez te same kanały sprzedaży do tego samego rodzaju użytkowników we Wspólnocie, co produkt wytwarzany i sprzedawany przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym oraz produkt sprowadzany z innych krajów, których dotyczy postępowanie.

(52) Niemniej jednak, nawet gdyby sprzedaż KMPS przez tego producenta eksportującego do powiązanego odbiorcy we Wspólnocie została wyłączona z analizy, ogólny obraz sytuacji by się nie zmienił. Udziały w rynku przywozu z USA nadal znajdowałyby się powyżej poziomu *de minimis* i nadal wykazywałyby tendencję wzrostową. Podobnie ceny importowe charakteryzowałyby się nadal tendencją spadkową.

(53) W związku z powyższym wniosek dwóch producentów eksportujących o wyłączenie przywozu z USA przy ocenie znacznych szkód poniesionych przez przemysł wspólnotowy uznano za nieuzasadniony i odrzucono.

(54) Jeden importer utrzymywał, że wielkość przywozu od jego dostawcy na Tajwanie zmniejszyła się, gdyby rozpa-

trywać okres dłuższy niż okres badany w ramach obecnego dochodzenia. Importer ten jednak nie przedstawił żadnych danych liczbowych na poparcie swojego wniosku, ani nie wskazał, o jaki okres miałyby chodzić. Ponadto zgodnie z ustaloną od dłuższego czasu w instytucjach wspólnotowych praktyką w analizie tendencji uwzględnia się okres objęty dochodzeniem wraz z poprzedzającym go okresem 3–4 lat. Uznaje się, że jest to czas wystarczający do oceny tendencji i nie ma obiektywnego uzasadnienia odstępstwa od tej praktyki. Należy również zauważyć, że, jak stwierdzono w motywie 114 rozporządzenia tymczasowego (tabela 2), przywóz z Tajwanu zwiększył się prawie o 20 % w okresie badanym. Przełożyło się to na niewielki wzrost udziału w rynku (patrz: motyw 115 rozporządzenia tymczasowego) w tym okresie. Importer nie przedstawił żadnego innego powodu, dla którego Tajwan miałby zostać wyłączony z grupy krajów, których dotyczy postępowanie, zaś dochodzenie takiej przyczyny nie ujawniło. Wniosek importera w tej kwestii musi zatem zostać odrzucony.

(55) Z powodu braku innych uwag w tym względzie ustalenia w motywach 110–113 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

4. Przywóz do Wspólnoty z krajów, których dotyczy postępowanie, udział w rynku i ceny

(56) Biorąc pod uwagę ustalenia przedstawione w motywach 31–34, sprzedaż eksportowa producenta eksportującego z Chin odbywająca się – jak ustalono – po cenach dumpingowych została uwzględniona w analizie wielkości przywozu z ChRL, udziału w rynku i cen, zaś tabele 2–4 (motywy 114–116 rozporządzenia tymczasowego) zostały odpowiednio zmienione:

Tabela 2.

Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

Przywóz (tony)	2003	2004	2005	Okres objęty dochodzeniem
ChRL	4 275	7 294	7 316	8 708
Wskaźnik	100	171	171	204
Tajwan	2 080	2 760	2 700	2 480
Wskaźnik	100	133	130	119
USA	3 484	3 499	3 818	3 878
Wskaźnik	100	100	110	111
Łącznie kraje, których dotyczy postępowanie	9 839	13 552	13 834	15 065
Wskaźnik	100	138	141	153

- (57) Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie wzrósł o 53 % między 2003 r. a OD. W 2003 r. przywóz wynosił 9 839 ton, zaś w OD osiągnął poziom 15 065 ton. Wzrost przywozu był najznaczniejszy w latach 2003–2004 i wyniósł 38 %.

Tabela 3.

Udział w rynku krajów, których dotyczy postępowanie

Udziały w rynku	2003	2004	2005	Okres objęty dochodem
ChRL	11,0 %	17,4 %	18,0 %	20,9 %
Tajwan	5,3 %	6,6 %	6,6 %	5,9 %
USA	9,0 %	8,3 %	9,4 %	9,3 %
Łącznie kraje, których dotyczy postępowanie	25,3 %	32,3 %	33,9 %	36,1 %

- (58) Udział w rynku krajów, których dotyczy postępowanie, wzrósł między 2003 r. a OD z 25,3 % do 36,1 %, czyli o 10,8 punktu procentowego. Wzrost ten był najbardziej znaczny w latach 2003–2004 i wyniósł 7 punktów procentowych.

Tabela 4.

Ceny przywozu objętego postępowaniem

Ceny jednostkowe (EUR/tonę)	2003	2004	2005	Okres objęty dochodem
Łącznie kraje, których dotyczy postępowanie	902	812	759	784
Wskaźnik	100	90	84	87

- (59) Od 2003 r. do OD ceny importowe z krajów, których dotyczy postępowanie, spadły o 13 %. Oznacza to spadek z 902 EUR za tonę w 2003 r. do 784 EUR za tonę w OD.

- (60) Z powodu braku innych uwag w tym szczególnym względzie ustalenia i wnioski przedstawione w motywach 114–119 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

5. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (61) Dwóch producentów eksportujących w USA twierdziło, że przemysł wspólnotowy uzyskiwał „stosunkowo wysokie” marże zysku w OD, a w żadnym razie nie ponosił strat, nie można zatem uznać, że w okresie tym ponosił znaczne szkody. Jeden z producentów eksportujących w USA utrzymywał ponadto, że wysokie marże zysku w 2003 r. wskazywały także, że przemysł wspólnotowy nie poniósł żadnej istotnej szkody.

- (62) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego analiza wpływu przywozu po cenach dumpingowych musi uwzględniać ocenę wszystkich ważnych czynników i wskaźników oddziałujących na kondycję przemysłu wspólnotowego. Żaden czynnik rozpatrywany oddzielnie nie może w tej kwestii mieć charakteru decydującego. Analiza sytuacji w przemyśle wspólnotowym nie ogranicza się zatem jedynie do rentowności przemysłu wspólnotowego, ale powinna uwzględniać wszystkie czynniki wymienione w powyższym artykule. Ponadto, jak zapisano w motywach 131 rozporządzenia tymczasowego, rentowność znacznie spadła (o 80 %) w badanym okresie, przez co sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego drastycznie się pogorszyła. W tym kontekście uznano, że nie jest istotne, czy przemysł wspólnotowy rzeczywiście ponosił straty w OD. Należy ponadto zauważyć, że marża zysku, którą zgodnie z uzasadnionymi oczekiwaniami przemysł wspólnotowy mógłby osiągnąć przy braku przywozu dumpingowego, została ustalona w motywie 169 rozporządzenia tymczasowego i potwierdzona w poniższym motywie 154 na poziomie 12 %, czyli znacznie wyższym niż marża osiągnięta w OD.

- (63) Co się tyczy twierdzenia, że wysokie marże zysku osiągnięte w 2003 r. wskazywałyby, że przemysł wspólnotowy nie poniósł żadnej istotnej szkody, należy stwierdzić, że nawet gdyby nie uwzględniać marż uzyskanych w tym roku, tendencja byłaby nadal zdecydowanie spadkowa. Zysk bowiem spadł od roku 2004 do OD prawie o 60 %. Nie można zatem zmienić wniosków ogólnych, zgodnie z którymi przemysł wspólnotowy poniósł w OD istotną szkodę.

- (64) Jeden producent eksportujący w USA utrzymywał, że rentowność przemysłu wspólnotowego zmniejszyła się, ponieważ wyeksportowano 830 mln EUR wartości niematerialnych i prawnych w związku z nabyciem w 2005 r. firmy Laporte. Należy jednak zauważyć, że tendencja spadkowa rentowności opisana w rozporządzeniu tymczasowym miała w okresie badanym charakter stały i nie dotyczyła konkretnego roku. Ponadto dochodzenie wykazało, że koszt nabycia firmy Laporte został poniesiony przez spółkę holdingową, a nie przez Degussa Initiators Co.Ltd. Jak wykazano w rozporządzeniu tymczasowym, czynnik ten nie miał zatem żadnego wpływu na tendencję rentowności.

- (65) Jeden z producentów eksportujących w USA twierdził wreszcie, że analizę szkody oparto na błędnych oczekiwaniach przemysłu wspólnotowego, który planował osiągnięcie marży zysku przewyższającej średnią dla branży. Jeśli chodzi o ten argument, należy najpierw zauważyć, że – jak jednoznacznie stwierdzono w motywach 120–139 rozporządzenia tymczasowego – analizę szkód oparto na zmianach wszystkich wskaźników szkody w okresie badanym, a zatem – na rzeczywistej sytuacji przemysłu wspólnotowego w tym okresie. Uzyskano w ten sposób obraz obiektywny w oparciu o zweryfikowane dane rzeczywiste. Innymi słowy – same oczekiwania wspólnoty nie stanowiły podstawy do analizy szkody, dlatego też argument został odrzucony.

- (66) Jeden użytkownik utrzymywał, że na rynku wspólnotowym nie zmniejszyły się ceny, jednak na poparcie swojego wniosku nie przedstawił żadnych dowodów. Ponieważ informacje zweryfikowane przedłożone przez powyższych producentów eksportujących objętych postępowaniem oraz przemysł wspólnotowy w sposób oczywisty potwierdzały tendencję spadkową średnich cen sprzedaży w okresie badanym, wniosek musiał zostać odrzucony.
- (67) Wobec braku innych uwag dotyczących sytuacji przemysłu wspólnotowego motywy 120–139 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wpływ przywozu po cenach dumpingowych

- (68) Wobec braku uwag dotyczących skutków przywozu po cenach dumpingowych ustalenia podane w motywach 141–143 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2. Wpływ innych czynników

Przywóz pochodzący z krajów trzecich innych niż ChRL, USA i Tajwan

- (69) Obaj producenci eksportujący w USA twierdzili, że przywóz z innych krajów, w szczególności z Turcji, mógł być ze szkodą dla przemysłu wspólnotowego, przede wszystkim wskutek cen, które – jak utrzymywali – były niższe niż ceny importowe z USA. Twierdzono w szczególności, że przywóz był realizowany w znacznych ilościach po cenach dumpingowych, które w istotny sposób podcinały ceny przemysłu wspólnotowego. Obaj producenci eksportujący utrzymywali, że przywóz z Turcji był ze szkodą dla przemysłu wspólnotowego, co najmniej w tym samym stopniu, co przywóz z USA, a być może większym.
- (70) Po pierwsze, należy zauważyć, że Turcja nie została uwzględniona w skargach, ponieważ skarżący nie znaleźli żadnych dowodów na szkodliwy dumping z Turcji. W momencie rozpoczęcia niniejszego postępowania Komisja nie dysponowała żadnymi dowodami, które przeczyłyby stwierdzeniom skarżących. Po drugie, to że ceny eksportowe z Turcji wydają się niższe niż ceny z USA w analizie cen średnich wyszczególnionych w statystyce handlowej Eurostatu, może wynikać z innych proporcji produktów eksportowanych z obu krajów. Istotnie, w oparciu o dostępne informacje można stwierdzić, że eksport z USA składa się w dużej części z KMPS, zaś zarówno na etapie wszczęcia dochodzenia, jak i w jego trakcie, nie dysponowano żadnymi dowodami na potwierdzenie tego, że proporcje produktów w eksporcie z Turcji do Wspólnoty są podobne. Z różnic cen średnich podawanych przez Euro-

stat nie można zatem wyciągać żadnych znaczących wniosków. Należy wreszcie stwierdzić, że producenci eksportujący także takich dowodów nie przedstawili.

- (71) Analiza sytuacji przemysłu wspólnotowego polegała na zbiorczej ocenie skutków przywozu dumpingowego z wszystkich trzech krajów eksportujących, których postępowanie dotyczyło, ze względów wymienionych w motywach 48–55 powyżej. Z tego względu uznano, że nie byłoby właściwe ustalanie związku przyczynowego dla każdego kraju z osobna. Jednak nawet gdyby przywóz z USA rozpatrywać oddzielnie, tendencje w przywozie z USA i Turcji byłyby odmienne. Wielkość przywozu w Turcji znacznie się zmniejszyła w okresie badanym (o 42 %), zaś przywóz z USA i udział w rynku się zwiększył. Co się tyczy cen, producent eksportujący nie przedstawił żadnych dowodów na przywóz dumpingowy z Turcji. Ponadto dowodów takich nie uzyskano w inny sposób. Podobnie, jeśli chodzi o podcięcie, w oparciu o dostępne dowody należy stwierdzić, że udziały poszczególnych produktów eksportowanych z Turcji i USA różniły się – w szczególności w Turcji w ogóle nie produkowano KMPS. Jeśli chodzi o średnie ceny z USA z wyłączeniem eksportu KMPS oraz średnie ceny eksportowe z Turcji, okazuje się, że ceny z Turcji przewyższały ceny z USA.

- (72) Na podstawie powyższego wnioski zawarte w motywach 144–148 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

Przywóz przemysłu wspólnotowego

- (73) Kilka stron zainteresowanych powtórzyło, że przywóz dokonywany przez jednego producenta wspólnotowego objętego postępowaniem z przedsiębiorstwa powiązanego z ChRL miał charakter dumpingowy i podcinał ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego, co spowodowało spadek cen na rynku wspólnotowym. Każda szkoda byłaby wtedy konsekwencją tego przywozu, powstałaby zatem z winy własnej.
- (74) Przywóz przemysłu wspólnotowego od powiązanego przedsiębiorstwa w ChRL stanowił niewielką część konsumpcji wspólnotowej (poniżej 4 %) oraz poniżej 8 % sprzedaży tego producenta wspólnotowego. Przywóz ten miał jedynie na celu utrzymanie klientów światowych, którzy w innym wypadku kupowaliby produkt od dostawców chińskich po cenach dumpingowych. Żadna z powyższych stron zainteresowanych nie przedstawiła żadnych dowodów, które wyjaśniałyby, jak takie stosunkowo niewielkie ilości (w porównaniu do przywozu dumpingowego dokonywanego do niepowiązanych użytkowników we Wspólnocie) miałyby być głównym czynnikiem powodującym spadek cen na rynku wspólnotowym, zatem wniosek musiał zostać odrzucony.

Inwestycje przemysłu wspólnotowego w ChRL

- (75) Jeden z producentów eksportujących w USA twierdził, że tendencja spadkowa w działalności inwestycyjnej przemysłu wspólnotowego przedstawiona w tabeli 8 rozporządzenia tymczasowego wynikała ze zwiększonej aktywności inwestycyjnej jednego producenta wspólnotowego w przedsiębiorstwie powiązanim w ChRL, a zatem nie wynikała z przywozu dumpingowego.
- (76) Należy zauważyć, że wolne moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego były znaczne – w OD sięgały niemal 30 %. W tej sytuacji oraz uwzględniając to, że przywóz dumpingowy znacznie zwiększył się w okresie badanym oraz doprowadził do zmniejszenia udziału w rynku przemysłu wspólnotowego, uznano, że nieuzasadnione byłoby podjęcie inwestycji w zwiększenie mocy produkcyjnych na rynku wspólnotowym. Jednak, jak podano w motywie 129 rozporządzenia tymczasowego, podejmowano inwestycje zmierzające do utrzymania istniejących mocy produkcyjnych. W tej sytuacji uznano, że była to decyzja właściwa w warunkach przywozu dumpingowego. Stwierdzono zatem, że spadek inwestycji na rynku wspólnotowym nie był związany z działalnością inwestycyjną tego producenta na rynku chińskim, a więc brak jest dowodów na to, że szkoda została poniesiona z własnej winy. Dlatego też ten argument musiał zostać odrzucony.

Inne działania przemysłu wspólnotowego w ChRL

- (77) Jeden niepowiązany importer utrzymywał, że produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy zmniejszyły się w wyniku związków jednego producenta wspólnotowego z jednym producentem eksportującym w ChRL. Importer ten twierdził, że powiązany producent chiński sprzedawał nadsiarczany produkowane w przedsiębiorstwie powiązanim w ChRL na rynku południowoazjatyckim po cenach niższych, wskutek czego producent wspólnotowy musiał znacząco zmniejszyć eksport do tego regionu, a to z kolei spowodowało spadek produkcji we Wspólnocie.
- (78) Należy zauważyć, że tendencje dotyczące wielkości produkcji, mocy produkcyjnych i ich wykorzystania przedstawione w motywie 120 rozporządzenia tymczasowego (tabela 5) dotyczą wielkości produkcji produktów sprzedawanych we Wspólnocie. Domniemany spadek wywozu dokonywanego przez jednego producenta wspólnotowego nie miał zatem wpływu na sytuację, a więc wniosek importera musiał zostać odrzucony.

Wydajność przemysłu wspólnotowego

- (79) Jeden producent eksportujący z USA utrzymywał, że prawdopodobną przyczyną szkód poniesionych przez przemysł wspólnotowy jest wzrost kosztów produkcji. Kwestii tej nie rozpatrywano w rozporządzeniu tymczasowym.

- (80) Ten argument musiał zostać odrzucony. Przyczyna wzrostu kosztu jednostkowego w przemyśle wspólnotowym została podana w motywie 125 rozporządzenia tymczasowego. Jest to wynik spadku wielkości produkcji wskutek przywozu dumpingowego przy niezmiennej mocy produkcyjnej. Koszty wytworzenia przypadają w wyniku tego na mniejszą produkcję, przez co wzrosły koszty jednostkowe. Ponieważ istnieje bezpośredni związek z przywozem dumpingowym, argument tego producenta eksportującego musiał zostać odrzucony.

Poziom rentowności przemysłu wspólnotowego w 2003 r.

- (81) Ten sam producent eksportujący z USA utrzymywał ponadto, że przyczyny wysokiej rentowności w 2003 r. powinny zostać dokładniej zbadane i uwzględnione w analizie związku przyczynowego.
- (82) Producent eksportujący nie przedstawił żadnych wyjaśnień bądź dowodów na to, w jaki sposób poziomy zysku w 2003 r. miałyby przerwać związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych a szkodami poniesionymi przez przemysł wspólnotowy. W motywie 63 powyżej rozpatrywano zasadność twierdzenia, że wysokie marże zysku w 2003 r. wskazywały, iż przemysł wspólnotowy nie poniósł żadnej materialnej szkody w OD.

Koszty związane z fuzją poniesione przez jednego producenta wspólnotowego.

- (83) Inny producent eksportujący w USA twierdził, że za wzrost kosztów i wynikający z tego spadek rentowności przemysłu wspólnotowego w OD odpowiada nabycie przedsiębiorstwa przez jednego producenta wspólnotowego oraz związane z tym znaczne wyśięgowanie wartości niematerialnych i prawnych.
- (84) Tendencja spadkowa rentowności widoczna w tabeli 9 motywu 130 rozporządzenia tymczasowego ma jednak charakter stały i nie jest obserwowana jedynie w konkretnym roku w okresie obadanym. Ponadto dochodzenie wykazało, że koszt nabycia nie został poniesiony przez producenta wspólnotowego, ale przez spółkę holdingową. Dlatego też ten argument musiał zostać odrzucony.

Niekonkurencyjne zachowanie przemysłu wspólnotowego

- (85) Jeden użytkownik twierdził, że producenci chińscy powiązani z przemysłem wspólnotowym oferowali produkt objęty postępowaniem na rynku wspólnotowym po cenach znacznie wyższych niż rynkowe, przy czym ci sami producenci oferowali ten produkt po znacznie niższych cenach na wszystkich pozostałych rynkach, a nawet niższych od cen ustalonych na tych rynkach przez podmioty wobec nich konkurencyjne. Użytkownik ten utrzymywał, że producenci ci powinni wiedzieć, że

takie oferty cenowe będą nie do przyjęcia dla klientów i twierdził, że przemysł wspólnotowy celowo uchylał się od sprzedaży produktu niektórym klientom we Wspólnocie dzięki swoim powiązaniom z przedsiębiorstwami chińskimi. Spadek wielkości sprzedaży i udziału w rynku na rynku wspólnotowym wynikałby zatem z takiego niekonkurencyjnego zachowania, a nie przywozu dumpingowego.

(86) Stwierdzono, że jeden zaledwie z powyższych producentów wywoził do Wspólnoty produkt objęty postępowaniem w OD. Argumenty w odniesieniu do innego producenta zostały zatem uznane za nieistotne i odrzucone.

(87) Co się tyczy producenta w ChRL, rzeczywiście wywoził on produkt objęty postępowaniem w OD (patrz także: motyw 74 powyżej). Stwierdzono jednak, że decyzje biznesowe podejmowano całkowicie niezależnie od producenta wspólnotowego objętego postępowaniem, a w szczególności – strategia cenowa na rynku wspólnotowym nie została uzgodniona. Użytkownik ten nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie twierdzenia, że przemysł wspólnotowy jest odpowiedzialny za decyzje biznesowe podejmowane przez powiązanego z nim producenta eksportującego w ChRL. Z tego względu na podstawie dostępnych informacji wniosek został odrzucony.

(88) Należy także zauważyć, że przedstawione przez tego użytkownika dowody dotyczące cen miały charakter niepotwierdzony i nie mogły zostać zweryfikowane, ponieważ zostały dostarczone po ustalonym terminie, na bardzo późnym etapie postępowania. Niezależnie od tego jednak przedstawione oferty cenowe to ceny przed negocjacjami, a więc nieostateczne. Nie obejmowały ponadto OD. Co więcej, rzeczywiste, zweryfikowane średnie ceny sprzedaży w przemyśle wspólnotowym były znacznie niższe od przedstawionych cen ofertowych. Należy ponadto zauważyć, że – zgodnie z motywami 117–119 rozporządzenia tymczasowego – średnie poziomy podcięcia zostały uznane za istotne. Przywóz dumpingowy spowodował spadek cen na rynku wspólnotowym. W takiej sytuacji „cena rynkowa” nie jest określana w warunkach uczciwej konkurencji i nie może być uznana za poziom odniesienia. Niezależnie od tego jednak nie ma to znaczenia, ponieważ dumping został zdefiniowany w art. 1 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, w którym nie ma odniesienia do poziomu „uzasadnionego” bądź „ceny rynkowej”.

(89) Co się tyczy poziomu cen tego producenta eksportującego na innych rynkach trzecich, przedstawione w tej kwestii dowody miały charakter niepotwierdzony, a ponadto nie sposób było je zweryfikować. Co więcej, ceny te nie były powiązane z sytuacją na rynku wspólnotowym, a zatem nie miały znaczenia dla analizy związku przyczynowego. Niezależnie od tego jednak nie istniały żadne dowody lub informacje dotyczące odmiennych warunków rynkowych na tych rynkach.

Uznano, że na podstawie przedłożonych dowodów nie można wyciągnąć znaczących wniosków w sprawie porównywalności cen ustalanych na poszczególnych rynkach. Podobnie, warunki produkcji i ustalania cen w ChRL, w której działało przedsiębiorstwo powiązane z jednym producentem wspólnotowym, nie mogą być siłą rzeczy porównywane z rynkiem wspólnotowym, co z kolei może uzasadniać różnicę w cenach. Z tego względu wniosek musiał zostać odrzucony.

(90) Przeciwnie, jeden z producentów eksportujących w USA twierdził, że przemysł wspólnotowy jest odpowiedzialny za spadek cen na rynku wspólnotowym, ponieważ prowadził politykę podcinania cen względem podmiotów konkurencyjnych na rynku wspólnotowym. Producent eksportujący poparł ten argument kilkoma przykładami sytuacji, w których musiał obniżyć cenę, aby osiągnąć poziom oferty cenowej przemysłu wspólnotowego.

(91) Uznano, że przedłożone dowody mają charakter niepotwierdzony i nie sposób na ich podstawie wyciągać ogólnych wniosków. Jak dowodzą motywy 85 i 89 powyżej, przedstawiono inne przykłady na poparcie sytuacji przeciwnej. Jakkolwiek wykazano, że na rynku wspólnotowym istnieje znaczna konkurencja, na podstawie dostępnych danych nie można wnioskować, że przemysł wspólnotowy obniża ceny na rynku wspólnotowym, a zatem argument ten musiał zostać odrzucony.

Sytuacja na rynku światowym

(92) Jeden importer utrzymywał, że spadek sprzedaży przemysłu wspólnotowego wynika z sytuacji na rynku światowym, na którym klienci międzynarodowi scentralizowali strategię zakupów. Importer ten jednak nie wykazał, jaki wpływ ta zmiana strategii miałyby mieć na konsumpcję w przemyśle wspólnotowym oraz na związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych a poniesioną istotną szkodą, zatem argument ten musiał zostać odrzucony.

Wzrost kosztów produkcji przemysłu wspólnotowego

(93) Jeden producent eksportujący z Chin utrzymywał, że należy zbadać, czy to wzrost kosztów w przemyśle wspólnotowym nie był przyczyną istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

(94) Zmiany kosztów jednostkowych w okresie badanym nie zostały wyszczególnione w art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, nie są więc w sposób systematyczny uwzględniane przy ocenie sytuacji przemysłu wspólnotowego. Jednak w ramach analizy istotnej szkody ceny sprzedaży oraz rentowność zostały zbadane w sposób systematyczny, co oznacza, że koszty produkcji także zostały uwzględnione. Niezależnie od tego jednak, zgodnie z motywem 125 rozporządzenia tymczasowego, koszty jednostkowe zostały uwzględnione w ustaleniach tymczasowych.

(95) Zatem w motywie 125 rozporządzenia tymczasowego wyjaśnia się, że koszty jednostkowe przemysłu wspólnotowego wzrosły o 5% wskutek spadku wielkości produkcji przy niezmiennym poziomie produkcyjnym. Produkcja spadła z powodu zmniejszenia wielkości sprzedaży i udziału w rynku związanych z presją cenową przywozu dumpingowego. Stwierdzono więc, że wzrost kosztów produkcji przemysłu wspólnotowego miał na pogarszającą się sytuację tego przemysłu ograniczony wpływ, jeśli w ogóle go miał.

Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(96) W podsumowaniu potwierdza się, że przyczyną istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, w którym – jak zapisano w motywie 137 rozporządzenia tymczasowego – wystąpiła tendencja spadkowa we wszystkich wskaźnikach szkody, był przywóz po cenach dumpingowych objęty postępowaniem. Istotnie, wpływ przywozu niedumpingowego z innych krajów trzecich, w szczególności z Turcji, inwestycji oraz innych rodzajów działalności prowadzonych przez przemysł wspólnotowy w ChRL, kosztów nabycia przedsiębiorstwa obcego, wzrostu kosztów jednostkowych, rzekomego spadku wydajności i zachowania niekonkurencyjnego przemysłu wspólnotowego oraz sytuacji na rynku światowym na tendencję spadkową w przemyśle wspólnotowym był, jeśli w ogóle, tylko ograniczony.

(97) Mając na uwadze powyższą analizę, która we właściwy sposób wyodrębniła i oddzieliła skutki wszystkich znanych czynników mających wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego od szkodliwych skutków przywozu po cenach dumpingowych, niniejszym potwierdza się, że te inne czynniki jako takie nie zmieniają faktu, iż wystąpienie ocenionej szkody musi być przypisane przywózowi po cenach dumpingowych.

(98) Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdza się, że przywóz dumpingowy nadszarczanów z ChRL, USA i Tajwanu spowodował istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

(99) Wobec braku innych uwag w tym zakresie motywy 140–153 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

G. INTERES WSPÓLNOTY

1. Interes przemysłu wspólnotowego

(100) Jeden z użytkowników, który nie odpowiedział na kwestionariusz, ale zgłosił uwagi po ujawnieniu tymczasowym, utrzymywał, że sytuacja przemysłu wspólnotowego spowodowana przywozem po cenach dumpingowych poprawia się, zaś ceny nadszarczanów we Wspólnocie wzrosły po OD i przed ustanowieniem środków tymczasowych. Nie ma zatem potrzeby wprowadzania środków antydumpingowych w celu poprawy sytuacji przemysłu wspólnotowego.

(101) Użytkownik ten zakwestionował wnioski podane w motywie 158 rozporządzenia tymczasowego, zgodnie z którymi wprowadzenie ceł antydumpingowych pozwoliłoby przemysłowi wspólnotowemu między innymi odzyskać utracony udział w rynku i w ten sposób osiągnąć lepszą ekonomię skali. Twierdzono, że w oparciu o ustalenia dotyczące udziałów w rynku przemysłu wspólnotowego jest to jeden z największych podmiotów we Wspólnocie i poza nią, zatem nie ma mowy o istotnym zwiększeniu ekonomii skali. Ten sam użytkownik zakwestionował zamiary przemysłu wspólnotowego, aby inwestować w zakłady produkcyjne we Wspólnocie i argumentował, że wnioski podane w motywie 158 rozporządzenia tymczasowego w tej kwestii miały charakter spekulacyjny.

(102) Ten sam użytkownik utrzymywał, że cła antydumpingowe nie doprowadziłyby do przywrócenia uczciwej konkurencji – przeciwnie do ustaleń podanych w motywie 158 rozporządzenia tymczasowego. Środki antydumpingowe miałyby zamiast tego wzmocnić już dominującą pozycję przemysłu wspólnotowego, a w ten sposób zmniejszyć konkurencję na rynku wspólnotowym.

(103) Co się tyczy argumentu, że sytuacja przemysłu wspólnotowego poprawiała się, należy zauważyć, że informacje przedstawione przez użytkownika miały charakter niepotwierdzony i miały związek z wydarzeniami, które zaszły po zakończeniu OD. Informacji tych nie można było zweryfikować, ponieważ zostały przedstawione na bardzo późnym etapie dochodzenia, to znaczy po ustanowieniu środków tymczasowych. Stwierdzono więc, że przedstawione dowody nie są wystarczające. Należy zauważyć, że ruchy na rynku – w szczególności wzrosty cen w trakcie dochodzenia antydumpingowego nie są niczym niezwykłym. W istocie, jak podano w motywie 126 poniżej, wzrosty cen na rynku wspólnotowym stanowią oczekiwany skutek wprowadzenia ceł antydumpingowych. Ponadto rzekomy wzrost cen mógł być uwarunkowany innymi przyczynami, na przykład rosnącymi kosztami. Nie jest on więc sam z siebie uznawany za powód do nienałożenia środków ostatecznych, przy założeniu spełnienia warunków podanych w rozporządzeniu podstawowym. Dlatego też ten argument musiał zostać odrzucony.

(104) Co się tyczy zdolności przemysłu wspólnotowego do wykorzystywania ekonomii skali, przedstawione dowody także zostały uznane za niewystarczające. Należy przypomnieć, że na podstawie zweryfikowanych danych przedłożonych przez przemysł wspólnotowy w odpowiedziach na kwestionariusz ustalono, iż wielkość produkcji spadła przy niezmiennych mocach produkcyjnych, zaś w konsekwencji koszty jednostkowe wzrosły. W związku z tym istnieje możliwość zwiększenia ekonomii skali przy wzroście wielkości produkcji, przynajmniej w celu osiągnięcia kosztu jednostkowego sprzed początków przywozu po cenach dumpingowych. Udział rynkowy przemysłu wspólnotowego wewnątrz lub poza Wspólnotą został w tym kontekście uznany za nieistotny.

(105) Co się tyczy zarzutów, że przemysł wspólnotowy nie inwestowałby w zakłady we Wspólnocie, nawet gdyby sytuacja finansowa się poprawiła, użytkownik argumentował, że wniosek taki można wysnuć na podstawie zachowania przemysłu wspólnotowego po ustanowieniu w 1995 r. ostatecznych ceł antydumpingowych na przywóz nadtlenodisiarczanów z ChRL na mocy wspomnianego uprzednio rozporządzenia (WE) nr 2961/95 (patrz: motyw 10 powyżej). Zatem, twierdził użytkownik, przemysł wspólnotowy istotnie miałby nie inwestować w zakłady produkcyjne, nawet gdy obowiązywały środki antydumpingowe; w innym przypadku – dowodził użytkownik – przemysł wspólnotowy nie poniósłby żadnej szkody w OD.

(106) W tym względzie należy zauważyć, że wspomniany użytkownik na poparcie tych zarzutów nie przedstawił żadnych dowodów. W szczególności nie dostarczył żadnych informacji, które wskazywałyby na brak inwestycji po wprowadzeniu ostatecznych ceł antydumpingowych w 1995 r. oraz świadczących o tym, że istniał związek między domniemanym brakiem inwestycji a szkodą poniesioną w OD w ramach obecnego dochodzenia. Z drugiej strony, jak wspomniano w rozporządzeniu tymczasowym w motywach 140–153 oraz potwierdzono w motywach 68–99, istotna szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy została rzeczywiście spowodowana przywozem po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie. Zważywszy w szczególności na wnioski zapisane w motywach 75 i 76, nie byłoby nieuzasadnione założenie, że przemysł wspólnotowy działa przede wszystkim na rynku wspólnotowym i będzie kontynuował działalność inwestycyjną, jeśli sytuacja na rynku wspólnotowym na to pozwoli. Żaden z przedstawionych argumentów nie podważał tych konkluzji, przez co wnioski w tym względzie musiały zostać odrzucone.

(107) Jeśli chodzi wreszcie o sytuację konkurencyjną na rynku wspólnotowym, środki antydumpingowe powinny w normalnych okolicznościach przywrócić warunki uczciwej konkurencji między sprzedażą przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym a przywozem z krajów, których dotyczy postępowanie, ponieważ środki takie mają zrównoważyć działania o charakterze dumpingowym. Co się tyczy dominującej pozycji przemysłu wspólnotowego oraz zgodnie z niższymi motywami 124 i 130, nie ma dowodów na naruszenie art. 82 Traktatu WE, uznano więc, że konkurencja we Wspólnocie jest uczciwa. W związku z tym argument odbiorcy musiał zostać odrzucony.

(108) Z powodu braku innych uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 157–160 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2. Interes niepowiązanych importerów

(109) Po ujawnieniu tymczasowym jeden importer współpracujący utrzymywał, że przeciwnie do wniosków zawartych

w motywie 163 rozporządzenia tymczasowego cła antydumpingowe miałyby znaczny wpływ na jego całkowitą rentowność, co mogłoby doprowadzić do upadku przedsiębiorstwa.

(110) Importer ten jednak nie przedstawił żadnych dowodów, które mogłyby podważyć wnioski tymczasowe, zostają one zatem potwierdzone.

(111) Z powodu braku innych uwag w tym względzie motywy 161–164 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3. Interes użytkowników

(112) Jak wspomniano w powyższym motywie 6, po wprowadzeniu środków tymczasowych Komisja poprosiła użytkownika powiązanego jednego z producentów eksportujących w USA o wypełnienie kwestionariusza. Mimo że użytkownik ten dotychczas nie podjął współpracy w dochodzeniu, uznano, że należy taką prośbę wystosować ze względu na domniemany znaczący wpływ cła antydumpingowego na rentowność użytkownika. W szczególności twierdzono, że wpływ cła antydumpingowego na rentowność użytkownika będzie znaczący.

(113) Użytkownik ten dokonywał zakupu KMPS od powiązanego dostawcy w USA i produkował środki dezynfekcyjne wykorzystywane w rolnictwie do ochrony gospodarstw przed wirusami, na przykład w razie wystąpienia ptasiej grypy.

(114) Weryfikacja informacji przedstawionych przez tego użytkownika wykazała, że przedsiębiorstwo uzyskiwało wysokie marże zysku na rynku wspólnotowym. Mimo że twierdzono, iż KMPS stanowi istotny element kosztów produkcji tego odbiorcy, maksymalny wpływ na rentowność przedsiębiorstwa był nieistotny – wynosił 0,2 %. Biorąc pod uwagę wysoką marżę zysku tego przedsiębiorstwa uznano, że minimalny wzrost kosztów może zostać łatwo pokryty. Zważywszy na brak większej konkurencji na rynku wspólnotowym tego produktu stwierdza się także, że wzrost kosztów może z łatwością zostać przerzucony na klientów tego przedsiębiorstwa.

(115) Użytkownik utrzymywał ponadto że – mimo iż na rynku wspólnotowym uzyskiwał wysokie marże zysku, sprzedawał produkt także przez inne rynki w krajach trzecich. Do celów księgowania rentowność wszystkich tych operacji została skonsolidowana przez eliminację cen transferowych, zaś całkowite marże zysku są ujemne. W niniejszej analizie jednak można uwzględnić jedynie dane odnoszące się do produktu objętego postępowaniem i rynku wspólnotowego. Ponadto dane dotyczące cen sprzedaży i kosztów na wszystkich rynkach w krajach trzecich oraz szczegóły konsolidacji dla celów księgowych nie były dostępne, nie mogły więc zostać zweryfikowane. Dlatego też ten argument musiał zostać odrzucony.

- (116) Inny współpracujący użytkownik we Wspólnocie twierdził, że jest jednym z największych użytkowników nadsiarczanu o nazwie APS we Wspólnocie oraz że odpowiada za około 3,5 % całkowitej konsumpcji wspólnotowej. Użytkownik ten twierdził, że każdy, nawet niewielki wzrost kosztów będzie miał znaczny wpływ na jego ogólną sytuację finansową. Jakkolwiek użytkownik szacował wpływ cła antidumpingowego na 0,2 %, utrzymywał, że ponieważ wykorzystuje znaczne ilości produktu objętego postępowaniem, w analizie interesu wspólnotowego właściwsze byłoby rozpatrywanie bezwzględnej całkowitej wartości należnego cła.
- (117) Użytkownik ten produkuje kleje lateksowe, które odsprzedaje przemysłowi produkującemu papier powlekany. Wytwarza także produkty do oczyszczania wody. Użytkownik utrzymywał, że nie może przerzucić żadnego wzrostu kosztów na klientów, ponieważ musi konkurować z tanim przywozem z Azji. Twierdził ponadto że przemysł papierniczy stoi przed poważnymi trudnościami i znajduje się w recesji w znacznym stopniu wskutek rozwoju mediów elektronicznych. Dlatego więc zapotrzebowanie na kleje lateksowe także maleje. Użytkownik twierdził, że marża zysku już jest bardzo niska i zbliża się do progu rentowności.
- (118) Użytkownik ten nie przedstawił odpowiedzi na kwestionariusz, dostarczył jednak pewnych danych dotyczących sprzedaży i rentowności. Na podstawie tych informacji określono, że maksymalny wpływ na rentowność segmentu działalności odbiorcy, w którym wykorzystuje się produkt objęty postępowaniem, wynosi zaledwie 0,03 %. Stwierdzono, że w przeciwieństwie do tego, co utrzymywał użytkownik, tak niewielki wpływ nie może zostać uznany za istotny lub ewentualną przyczynę przeniesienia bądź utraty stanowisk pracy w tej tak specyficznej branży przemysłu przetwórczego.
- (119) Żadne zatem informacje przedłożone przez użytkownika a dotyczące interesu wspólnotowego nie mogły zostać potwierdzone w dochodzeniu. Niezależnie od tego jednak uznano, że w wyniku wprowadzenia ceł antidumpingowych ogólny poziom cen we Wspólnocie wzrośnie. Ponadto nie było żadnych oznak, zaś użytkownik nie przedstawił dowodów na to, że przywóz produktu przetworzonego z krajów trzecich spowoduje znaczne podcięcie cen użytkowników we Wspólnocie. Dlatego też ten argument musiał zostać odrzucony.
- (120) Ponadto, jak przyznał użytkownik, trudności, z którymi borykał się przemysł papierniczy nie były związane z cłami antidumpingowymi, nie jest zatem pewne, czy cła takie miałyby jakikolwiek wpływ, zważywszy na ich nieistotny udział w koszcie odbiorcy, bądź czy inne czynniki, takie jak kurczenie się rynku papieru, spowodują recesję w tej branży. Uznano zatem, że wprowadzenie ceł antidumpingowych nie będzie miało istotnego negatywnego wpływu na przemysł przetwórczy.
- (121) Na tej podstawie motywy 165 i 166 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.
- #### 4. Niedobór dostaw
- (122) Inny użytkownik we Wspólnocie twierdził, że przemysł wspólnotowy nie będzie w stanie zaspokoić popytu na rynku wspólnotowym wskutek braku wystarczających mocy produkcyjnych. Użytkownik ten utrzymywał ponadto, że inne dostępne źródła dostaw, na przykład Turcja i Japonia, nie stanowią realnej alternatywy, ponieważ wielkość produkcji w tych krajach jest zbyt mała w porównaniu z ChRL, a co więcej – w przypadku Japonii – produkcja ta jest przeznaczona niemal wyłącznie na japoński rynek krajowy.
- (123) Użytkownik ten nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia. Ponadto na podstawie zweryfikowanych danych rzeczywistych stwierdzono, że moce produkcyjne we Wspólnocie są praktycznie równe popytowi na rynku wspólnotowym. Należy także stwierdzić, że celem ceł antidumpingowych nie jest likwidacja przywozu z krajów trzecich na rynek wspólnotowy, ale ustanowienie warunków uczciwej konkurencji. Dlatego też ten argument musiał zostać odrzucony.
- #### 5. Dominująca pozycja przemysłu wspólnotowego
- (124) Dwaj producenci eksportujący z USA i jeden użytkownik wyrazili obawę, że wprowadzenie ostatecznych ceł antidumpingowych wzmocni już dominującą pozycję przemysłu wspólnotowego, ponieważ będzie osłaniać dwóch producentów wspólnotowych przed rzeczywistą konkurencją.
- (125) Użytkownik argumentował, że to, iż ceny u dostawców niepodlegających cłu antidumpingowemu wzrosły po wprowadzeniu rozporządzenia tymczasowego, wskazuje na niekorzystny wpływ ustanowionych środków. Twierdzono, że wzrost cen wynika wyłącznie z wprowadzenia ceł antidumpingowych i nie ma innego uzasadnienia.
- (126) W tym kontekście uznano, że oczekiwanym skutkiem cła antidumpingowego jest wzrost poziomu cen na rynku wspólnotowym i zrekomensowanie presji cenowej, której poddany jest przemysł wspólnotowy wskutek przywozu po cenach dumpingowych. Należy zauważyć, że przywóz niedumpingowy konkuruje z dumpingowym i także może być poddawany tej samej presji cenowej. Nie ma w tym więc nic niezwykłego, jeśli producent eksportujący mający marżę dumpingową *de minimis* podwyższa ceny po wprowadzeniu cła antidumpingowego. Zachowanie takie nie musi świadczyć o zakłóceniu działania rynku, więc wnioski w tej kwestii zostały odrzucone.

(127) Użytkownik utrzymywał ponadto że między dwoma producentami wspólnotowymi istnieją ściśle związki. Obaj producenci korzystali z tych samych zakładów produkcyjnych, zaś jeden producent wspólnotowy dostarczał drugiemu energii do produkcji. Ponadto kilka stron zainteresowanych twierdziło, że tych dwóch producentów wspólnotowych w przeszłości kontrolowało ceny na rynku wspólnotowym poprzez praktyki antykonkurencyjne.

(128) Jednakże dochodzenie nie potwierdziło tych domniemań. Nie znaleziono żadnych dowodów, które wskazywałyby na niekonkurencyjne zachowanie przemysłu wspólnotowego, to znaczy na nadużywanie domniemanej pozycji dominującej. Co się tyczy rzekomych powiązań dwóch producentów wspólnotowych, dochodzenie wykazało, że decyzje biznesowe podejmowano niezależnie, zaś zarządy były całkowicie rozdzielone. Stwierdzono ponadto że przemysł wspólnotowy nie osiągał niespotykane wysokich zysków – przeciwnie, rentowność znacznie się zmniejszała. Należy zauważyć, że zgodnie z ustaleniami w motywach 85–91 na rynku wspólnotowym konkurowało kilku dostawców nadsiarczanów, zaś negocjacje cenowe z klientami były zwyczajną praktyką.

(129) Co więcej, jak także zapisano powyżej w motywie 107, środki antydumpingowe powinny przywrócić warunki uczciwej konkurencji między sprzedażą przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym a przywozem na rynek wspólnotowy. Istotnie, zadaniem celem jest jedynie podwyższenie cen importowych do poziomu pozwalającemu przemysłowi wspólnotowemu osiągać normalne zyski. Należy ponadto zauważyć, że jakkolwiek istnieją inne źródła dostaw, na przykład Turcja, Japonia i Indie, u jednego producenta eksportującego w ChRL stwierdzono poziom dumpingu *de minimis*, a zatem ten przywóz na rynek wspólnotowy nie będzie obciążony celem antydumpingowym.

(130) Biorąc powyższe pod uwagę, wnioski stron zainteresowanych w tym względzie musiały zostać odrzucone.

6. Przeniesienie przemysłu przetwórczego

(131) Jeden producent eksportujący w USA oraz dwóch użytkowników współpracujących twierdziło, że nałożenie ceł antydumpingowych przyspieszy proces przenoszenia produkcji przemysłu przetwórczego.

(132) Co się tyczy eksportera w USA, utrzymywał on, że produkt typu KMPS miał znaczny udział w kosztach produkcji przemysłu przetwórczego, zatem każde cło antydumpingowe miałyby znaczący wpływ na rentowność tych branż.

(133) Jeden użytkownik twierdził, że zatrudnienie w przemyśle przetwórczym jest znacznie wyższe od liczby zatrudnio-

nych w przemyśle wspólnotowym produkcji nadsiarczanów, to znaczy, że zagrożonych byłoby więcej miejsc pracy.

(134) Jak wspomniano powyżej w motywach 112–121, wpływ środków antydumpingowych na koszty produkcji przemysłu przetwórczego został uznany za nieistotny. Dotyczy to wszystkich rodzajów produktu, w tym KMPS. Nie można na tej podstawie sądzić, że cła antydumpingowe spowodują przenoszenie produkcji przemysłu przetwórczego do krajów trzecich. Należy ponadto zauważyć, że zatrudnienia w przemyśle przetwórczym nie można bezpośrednio porównywać z liczbą pracowników w przemyśle wspólnotowym produkcji nadsiarczanów. Na przykład, użytkownik ten nie przedstawił żadnych danych lub informacji, ile miejsc pracy w przemyśle przetwórczym było bezpośrednio powiązanych z produktem objętym postępowaniem, a zatem miałyby być bezpośrednio zagrożonych wprowadzeniem ceł antydumpingowych.

(135) Z tych względów wnioski musiały zostać odrzucone.

7. Cła antydumpingowe nałożone w 1995 r.

(136) Jeden użytkownik utrzymywał, że znaczne szkody poniesione przez przemysł wspólnotowy w trakcie obecnego OD dowodzą, że wprowadzone w 1995 r. środki antydumpingowe dotyczące nadtlenodisiarczanów były nieskuteczne. Nałożenie nowych środków antydumpingowych na podobne produkty nie leży zatem w interesie Wspólnoty, ponieważ można oczekiwać, że także nie będą skuteczne. W szczególności wprowadzanie środków, które nie będą korzystne dla przemysłu wspólnotowego, zaś dla przemysłu przetwórczego będą niekorzystne, nie jest w interesie wspólnoty.

(137) Należy najpierw zauważyć, że stosowanie ostatecznych środków antydumpingowych, do których się odniesiono, zakończono w 2002 r. ⁽¹⁾ wskutek wycofania przez przemysł wspólnotowy wniosku o przegląd wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Stwierdzono wtedy, że kontynuacja dochodzenia nie leży w interesie Wspólnoty. Ponieważ przemysł wspólnotowy nie był zainteresowany kontynuowaniem dochodzenia, można w uzasadniony sposób przypuszczać, że sytuacja nie miała charakteru szkodliwego, a środki okazały się skuteczne.

(138) Po drugie, w toku obecnego dochodzenia stwierdzono, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy została spowodowana przywozem po cenach dumpingowych po zakończeniu wspomnianego powyżej postępowania. Stwierdzono zatem, że założenia przyjęte przez użytkowników, a dotyczące skuteczności środków antydumpingowych były błędne. Musiały więc zostać odrzucone.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 695/2002 z dnia 22 kwietnia 2002 r. kończące postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu nadtlenodisiarczanów z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 109 z 25.4.2002, str. 1).

- (139) Ponadto jak stwierdzono w motywach 157–160 rozporządzenia tymczasowego oraz potwierdzono w niniejszym dochodzeniu, ustanowienie ostatecznych środków antidumpingowych leżało w interesie przemysłu wspólnotowego, co – jak się oczekuje – przyniesie korzyści przemysłowi i pozwoli na poprawę jego sytuacji finansowej. Z drugiej jednak strony, jak stwierdzono powyżej, można się spodziewać, że wpływ środków antidumpingowych na użytkowników i importerów będzie nieistotny.
- (140) Powyższe argumenty musiały w związku z tym zostać odrzucone.

8. Łańcuch dostaw produktu przetworzonego

- (141) Jeden z producentów eksportujących w USA twierdził, że ponieważ powiązany z nim producent we Wspólnocie prawdopodobnie zakończy produkcję we Wspólnocie, nie będzie można odpowiednio zagwarantować dostaw środka dezynfekcyjnego stosowanego w przypadku ptasiej grypy. Ponieważ produkt ten będzie musiał być przywożony spoza Wspólnoty, wydłuży to łańcuch dostaw i pogorszy zdolność Wspólnoty do reagowania w przypadku pojawienia się ognisk tej choroby.
- (142) W tej kwestii należy odwołać się do ustaleń zapisanych w motywach 112–120, które wskazują, że wedle szacunków oddziaływanie finansowe ceł antidumpingowych będzie bardzo nieznaczne, a zatem mało prawdopodobne, aby przemysł przetwórczy przenosił zakłady produkcyjne wskutek wprowadzenia cła. Może to raczej wynikać z ogólnego ujemnego wyniku działalności.
- (143) Stwierdzono ponadto że środek dezynfekcyjny wytwarzany przez to przedsiębiorstwo nie jest jedynym produktem stosowanym do dezynfekcji, a więc nawet gdyby przedsiębiorstwo zaprzestało produkcji we Wspólnocie, inne produkty byłyby łatwo dostępne.
- (144) Z tego względu wnioski w tej kwestii musiały zostać odrzucone.

9. Wniosek dotyczący interesu Wspólnoty

- (145) Biorąc pod uwagę powyższe, wnioski podane w motywie 167 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone, to znaczy nie ma żadnych jednoznacznych przyczyn związanych z interesem Wspólnoty, które wskazywałyby, że wprowadzenie ceł antidumpingowych nie leży w interesie Wspólnoty.

H. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

- (146) Kilka stron zainteresowanych zakwestionowało ustalenia tymczasowe, wedle których marża zysku wynosząca 12 % byłaby marżą przed opodatkowaniem, którą – jak można oczekiwać – branża tego typu mogłaby osiągnąć w sektorze w warunkach normalnej konkurencji.

(147) Jeden producent eksportujący w USA twierdził, że nadsiarczan jest wielkotonażowym produktem chemicznym, zaś zgodnie z wieloletnią praktyką instytucji wspólnotowych wartość 5–8 % jest odpowiednia do określania poziomu usuwającego szkodę. Producent eksportujący twierdził także, że w poprzednim dochodzeniu dotyczącym podobnego produktu marża zysku wyliczona do tych celów wynosiła 5 % i dla zachowania spójności taką samą wartość należałoby przyjąć w niniejszym dochodzeniu.

(148) Ten sam producent eksportujący utrzymywał, w warunkach uczciwej konkurencji marża zysku wynosząca 12 % nie może zostać osiągnięta, zatem wartość ta jest zbyt wysoka, a więc nie powinna być brana pod uwagę. Producent eksportujący poparł swój wniosek podanymi do publicznej wiadomości danymi o rentowności jednego z producentów wspólnotowych wynoszącej 5,1 %.

(149) Twierdzono, że należy brać pod uwagę marżę zysku wystarczającą do zapewnienia rentowności przemysłu wspólnotowego lub marżę zysku odpowiadającą odpowiednio wysokiemu zwrotowi z zainwestowanego kapitału.

(150) Należy najpierw zauważyć, że kryteria podane powyżej w motywie 149 nie mają znaczenia przy ustalaniu poziomu usuwającego szkodę. Istotnie, instytucje wspólnotowe muszą opierać obliczenia na ocenie poziomu marży zysku, którą – jak można oczekiwać – wypracuje przemysł wspólnotowy w warunkach braku przywozu po cenach dumpingowych, na sprzedaży produktu podobnego na rynku wspólnotowym. W tej kwestii uznaje się zazwyczaj, że marża zysku na początku okresu badanego do marży osiągnięta przy braku przywozu po cenach dumpingowych. Należy zauważyć, że nie istnieje praktyka – w przeciwieństwie do tego, co utrzymuje jeden z producentów eksportujących w USA – że instytucje wspólnotowe przyjmują ten sam poziom rentowności dla podobnych branż. Marże zysku służące do ustalania poziomu cen niewyrządzającego szkody w przemyśle wspólnotowym ustala się na podstawie zweryfikowanych rzeczywistych danych zgromadzonych w danym dochodzeniu, a zatem są one swoiste dla sprawy.

(151) Ze względów podanych powyżej nie można wykorzystywać całkowitej marży zysku jednego z producentów wspólnotowych, ponieważ nie odnosi się ona do produktu objętego postępowaniem lub rynku wspólnotowego bądź przemysłu wspólnotowego jako całości.

(152) Co się tyczy poprzedniego dochodzenia antidumpingowego obejmującego podobny produkt, do którego się odniesiono, należy zauważyć, że produkt typu KMPS nie został uwzględniony w tym dochodzeniu, co mogło mieć wpływ na całkowitą rentowność przemysłu wspólnotowego.

(153) W kwestii rzekomego niekonkurencyjnego zachowania przemysłu wspólnotowego należy wreszcie zauważyć, że zgodnie z ustaleniami w motywach 124–130 twierdzenia te nie zostały potwierdzone w niniejszym dochodzeniu, zaś wnioski w tym względzie musiały zostać odrzucone.

(154) Stwierdzono zatem, że poziom rentowności wynoszący 12 % jest odpowiedni. Te wartości przyjęto w ostatecznych ustaleniach. Wobec braku innych uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę, motywy 168–171 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2. Forma i poziom ceł

(155) W świetle powyższego oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie wystarczającym, by usunąć szkodę powodowaną przez ten przywóz, bez przekroczenia ustalonego marginesu dumpingu.

(156) Na podstawie powyższych ustaleń ostateczne cła są następujące:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe
USA	E.I. DuPont De Nemours	10,6 %
	FMC Corporation	39,0 %
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	39,0 %
ChRL	ABC Chemicals (Shanghai) Co., Ltd.	0 %
	Degussa-AJ (Shanghai) Initiators Co., Ltd.	24,5 %
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	71,8 %
Tajwan	San Yuan Chemical Co., Ltd.	22,6 %
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	22,6 %

(157) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne (w przeciwieństwie do cła ogólnokrajowego, które ma zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”), stosuje się zatem wyłącznie do przywozu produktów pochodzących z krajów, których dotyczy postępowanie, i produkowanych przez przedsiębiorstwa, czyli wspomniane konkretne podmioty prawne. Przywiezione produkty wyprodukowane przez inne przedsiębiorstwo niewymienione konkretnie z nazwy i adresu w części normatywnej niniejszego

rozporządzenia, włącznie z podmiotami powiązanymi z podmiotami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

(158) Wszelkie wnioski roszczeniowe związane ze stosowaniem tych indywidualnych antydumpingowych stawek celnych dla poszczególnych przedsiębiorstw (na przykład w następstwie zmiany nazwy podmiotu prawnego bądź utworzenia nowych jednostek produkcyjnych lub handlowych) powinny bezzwłocznie być kierowane do Komisji⁽¹⁾ wraz ze wszystkimi istotnymi informacjami, w szczególności w przypadku zmian w działalności przedsiębiorstwa w zakresie produkcji, sprzedaży na rynku wewnętrznym i na rynkach zewnętrznych powiązanych na przykład ze zmianą nazwy lub zmianami w jednostkach produkcyjnych lub handlowych. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

(159) Aby zapewnić prawidłowe stosowanie ceł antydumpingowych, poziom cła rezydualnego nie powinien mieć zastosowania wyłącznie do eksporterów niewspółpracujących, lecz także do tych przedsiębiorstw, które nie dokonywały wywozu podczas OD. Jednakże te ostatnie przedsiębiorstwa, jeżeli spełniają wymagania art. 11 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, są proszone o złożenie wniosku o dokonanie przeglądu, zgodnie z przepisami tego artykułu w celu indywidualnego zbadania ich sytuacji.

3. Ostateczny pobór ceł tymczasowych i specjalny monitoring

(160) W świetle ustalonych wielkości marginesów dumpingu oraz poziomu szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego poboru, do wysokości ostatecznie nałożonego cła, kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych, tj. rozporządzeniem (WE) nr 390/2007. Jeżeli cła ostateczne są niższe od ceł tymczasowych, kwoty tymczasowo zabezpieczone przekraczające ostateczną stawkę cła antydumpingowego zostaną zwolnione. W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, pobiera się ostatecznie tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych.

(161) Aby zminimalizować ryzyko obchodzenia cła w związku z wysoką różnicą w stawkach celnych, uważa się, że w tym przypadku potrzebne są specjalne środki do zapewnienia odpowiedniego stosowania ceł antydumpingowych. Te specjalne środki mające zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstw, dla których wprowadzono indywidualną stawkę celną, obejmują przedstawienie organom celnym danego państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, która będzie zgodna z wymogami określonymi w załączniku. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rezydualnemu cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do wszystkich innych eksporterów.

⁽¹⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Handlu, Dyrekcja H, Biuro J-79 4/23, 1049 Bruksela, Belgia.

(162) Przypomina się, że jeżeli wywóz dokonywany przez przedsiębiorstwa korzystające z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu środków antidumpingowych, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie dotyczące obchodzenia ceł. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło obowiązujące dla całego kraju,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz nadtlenosiarczanów (nadsiarczanów) w tym siarczanu nadtlenomonosiarczanu potasu, objęty kodami CN 2833 40 00 oraz ex 2842 90 80 (kod TARIC 2842 90 80 20) i pochodzący z USA, ChRL i Tajwanu.

2. Stawkę ostatecznego cła antidumpingowego, stosowaną do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, dla produktów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej, ustala się następująco:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Cło antidumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
USA	E.I. DuPont De Nemours, Wilmington, Delaware	10,6 %	A818
	FMC Corporation, Tonawanda, Nowy Jork	39,0 %	A819
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	39,0 %	A999
ChRL	ABC Chemicals (Shanghai) Co., Ltd., Shanghai	0 %	A820
	Degussa-AJ (Shanghai) Initiators Co., Ltd., Shanghai	24,5 %	A821
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	71,8 %	A999
Tajwan	San Yuan Chemical Co., Ltd., Chiayi	22,6 %	A823
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	22,6 %	A999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych określonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 będzie uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, spełniającej wymogi określone w załączniku. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejszym ostatecznie pobrane zostają kwoty zabezpieczone w formie tymczasowego cła antidumpingowego nałożonego

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 390/2007 na przywóz nadtlenosiarczanów (nadsiarczanów), w tym siarczanu nadtlenomonosiarczanu potasu, których kody CN to 2833 40 00 oraz ex 2842 90 80, pochodzących z USA, ChRL i Tajwanu. Kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną kwotę cła antidumpingowego zostają zwolnione. W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, pobiera się ostatecznie tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 9 października 2007 r.

W imieniu Rady
F. TEIXEIRA DOS SANTOS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika przedsiębiorstwa w następującej formie:

- 1) nazwisko i funkcja pracownika przedsiębiorstwa, które wystawiło fakturę;
- 2) oświadczenie o następującej treści – „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] nadtlenosiarczanów sprzedanych na wywóz do Wspólnoty Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa przedsiębiorstwa i adres] [kod dodatkowy TARIC] w [kraj, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

Data i podpis

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1185/2007**z dnia 10 października 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 października 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 października 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 10 października 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	79,0
	MK	32,3
	TR	59,9
	ZZ	57,1
0707 00 05	JO	162,5
	TR	147,8
	ZZ	155,2
0709 90 70	TR	115,6
	ZZ	115,6
0805 50 10	AR	75,6
	TR	90,1
	UY	81,7
	ZA	56,3
	ZW	52,6
	ZZ	71,3
0806 10 10	BR	280,7
	IL	284,6
	MK	44,5
	TR	103,3
	US	284,6
	ZZ	199,5
0808 10 80	AR	90,2
	AU	166,7
	CL	107,9
	MK	13,8
	NZ	75,1
	US	97,5
	ZA	87,1
	ZZ	91,2
0808 20 50	CN	53,3
	TR	123,9
	ZA	65,4
	ZZ	80,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1186/2007

z dnia 10 października 2007 r.

zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych, w odniesieniu do podziału ilości pomiędzy sprzedaż bezpośrednią i dostawy w Rumunii i Bułgarii

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1 akapit szósty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 Rumunia i Bułgaria przedstawiły Komisji dane za rok 2006 dotyczące dostaw i sprzedaży bezpośredniej.
- (2) Biorąc pod uwagę przedstawione dane oraz wyniki badania przeprowadzonego przez Komisję, należy dostosować podział ilości referencyjnych na ilości dla dostaw oraz ilości dla sprzedaży bezpośredniej zgodnie z punktem f) tabeli zawartej w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 w odniesieniu do Rumunii i Bułgarii.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1788/2003.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

Artykuł 1

W pkt f) tabeli zawartej w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) wiersz dotyczący Bułgarii otrzymuje brzmienie:

	Ilości referencyjne dla dostaw w tonach	Ilości referencyjne dla sprzedaży bezpośredniej w tonach
„Bułgaria	889 000	90 000”

2) wiersz dotyczący Rumunii otrzymuje brzmienie:

	Ilości referencyjne dla dostaw w tonach	Ilości referencyjne dla sprzedaży bezpośredniej w tonach
„Rumunia	1 251 000	1 806 000”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 października 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 123. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 336/2007 (Dz.U. L 88 z 29.3.2007, str. 43).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1187/2007**z dnia 10 października 2007 r.****ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń, o które złożono wnioski w okresie od dnia 1 do dnia 5 października 2007 r., na przywóz produktów cukrowniczych w ramach kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3, a także mając na uwadze, co następuje:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 950/2006 lub rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1832/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. ustanawiającym środki przejściowe w sektorze cukru ze względu na przystąpienie Bułgarii i Rumunii ⁽³⁾, w okresie od dnia 1 do dnia 5 października 2007 r. do właściwych organów złożono wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz ogółem ilości równej

lub przekraczającej ilość dostępną dla numerów porządkowych 09.4317, 09.4318, 09.4319, 09.4320 i 09.4325 (2007–2008).

- (2) W tej sytuacji Komisja powinna ustalić współczynnik przydziału umożliwiający wydawanie pozwoleń proporcjonalnie do ilości dostępnej oraz poinformować państwa członkowskie o tym, że ustalony limit został wykorzystany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 950/2006 lub art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1832/2006 pozwolenia na przywóz są wydawane w odniesieniu do wniosków złożonych od dnia 1 do dnia 5 października 2007 r., w ramach limitów ilościowych określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 października 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2006/2006 (Dz.U. L 379 z 28.12.2006, str. 95).

⁽³⁾ Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 8.

ZAŁĄCZNIK

Cukier preferencyjny AKP-Indie
Tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2007/2008

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 1.10.2007-5.10.2007	Limit
09.4331	Barbados	100	
09.4332	Belize	100	
09.4333	Wybrzeże Kości Słoniowej	100	
09.4334	Demokratyczna Republika Konga	100	
09.4335	Fidzi	100	
09.4336	Gujana	100	
09.4337	Indie	0	Wykorzystany
09.4338	Jamajka	100	
09.4339	Kenia	100	
09.4340	Madagaskar	100	
09.4341	Malawi	100	
09.4342	Mauritius	100	
09.4343	Mozambik	0	Wykorzystany
09.4344	Saint Kitts i Nevis	—	
09.4345	Surinam	—	
09.4346	Suazi	100	
09.4347	Tanzania	100	
09.4348	Trynidad i Tobago	100	
09.4349	Uganda	—	
09.4350	Zambia	100	
09.4351	Zimbabwe	100	

Cukier uzupełniający
Tytuł V rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2007/2008

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 1.10.2007-5.10.2007	Limit
09.4315	Indie	—	
09.4316	Kraje objęte Protokołem AKP	—	

Cukier wymieniony w koncesji CXL
Tytuł VI rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2007/2008

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 1.10.2007-5.10.2007	Limit
09.4317	Australia	23,3292	Wykorzystany
09.4318	Brazylia	18,9166	Wykorzystany
09.4319	Kuba	23,3299	Wykorzystany
09.4320	Pozostałe kraje trzecie	18,9168	Wykorzystany

Cukier z krajów bałkańskich
Tytuł VII rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2007/2008

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 1.10.2007-5.10.2007	Limit
09.4324	Albania	100	Wykorzystany
09.4325	Bośnia i Hercegowina	100	
09.4326	Serbia, Czarnogóra oraz Kosowo	100	
09.4327	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	100	
09.4328	Chorwacja	100	

Cukier pozakwotowy i przemysłowy z przywozu
Tytuł VIII rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2007/2008

Nr porządkowy	Rodzaj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 1.10.2007-5.10.2007	Limit
09.4380	Pozakwotowy	—	
09.4390	Przemysłowy	—	

Przywóz cukru w ramach przejściowych kontyngentów taryfowych otwartych dla Bułgarii i Rumunii**Rozdział 1 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 1832/2006****Rok gospodarczy 2007/2008**

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 1.10.2007-5.10.2007	Limit
09.4365	Bułgaria	100	
09.4366	Rumunia	100	